

[Aage Brusgaard]

Jeg vil gerne lige sige, at dengang vi diskuterede jagtloven, nævnte jeg, at jeg mente, at der var et par ting i den, der stred mod grundloven. Dengang blev jeg irettesat af den formand, der på det tidspunkt sad i stolen, og som nævnte, at alle lovforslag, der blev fremsat i Folketinget, så sandelig var korrigeret for ting, der kunne stride mod grundloven; og miljøministeren var oppe og sige, at det måtte domstolene jo tage sig af.

Men nu sidder jeg og ser i bemærkningerne til f.eks. L 70. Der står jo direkte i bemærkningerne, at baggrunden for fremsættelsen af lovforslaget bl.a. er, at loven strider mod grundlovens § 43 om at pålægge skat, og så får jeg da den glæde, at ministeren selv prøver at rette op på det. Det ser ud til, at det er Skov- og Naturstyrelsen, der har gjort opmærksom på, at det er ulovligt.

En anden ting, jeg lige vil nævne over for ministeren – det er angående lovforslag nr. L 68 – er, at vi allerede nu har fået brev fra Handelskammeret, som siger, at hvis vi gennemfører dette her, så vil det få meget store administrative konsekvenser. Omkring 30.000 forskellige indkøbere af engangsservice skal registreres, det vil altså sige, at der vil være et meget stort administrativt besvær med at indføre dette her, som trods alt har et meget lille provenu og meget små indtægter.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det er uomtvisteligt, at der er behov for at se afgifterne, de grønne skatter, i sammenhæng, og jeg er da glad for, at miljøministeren har givet tilsagn om, at den del også bliver bragt på plads, for det er jo ikke så ligetil en sag, det er ikke så let, der er mange problemer, når man skal tage disse virkemidler med ind i billedet.

Så vil jeg gerne sige om det utilfredsstillende i, at dagrenovation og brændbart affald deponeres, bliver gravet ned i jorden, at dér synes jeg godt miljøministeren kunne være lidt mere vaks ved havelågen og sørge for, at der bliver sat en mere snæver tidsfrist end 1995. Jeg synes, det er utilstedeligt, at man må have lov til at nedgrave dagrenovation, som kan forurene grundvandet, og at man må have lov til at nedgrave brændbart affald. Det hører ingen steder hjemme, og det burde forbydes hurtigst muligt – navnlig også fordi vi jo har udmærkede gen-

brugsmuligheder, vi har udmærkede forbrændingsmuligheder, så man kan udnytte materialerne til energi.

Så er det, som om miljøministeren ikke rigtig fatter, at genbrugssektoren er en dynamisk sektor. Det kan ikke hjælpe, at man siger: Nu har vi nået alt, hvad der kan lade sig gøre inden for genbrug, der skal ikke afsættes midler til den dynamiske udvikling. Det går simpelt hen ikke. Altså recirkulering, udvikling osv. er meget nødvendig, der er stort behov for, at man får kulegravet tingene omkring afsætning af genbrugsvarme. Det kan godt være, at man – ud fra et økonomisk synspunkt – måske i første række ikke synes, det er en god idé, men det kan godt være, at det af ressourcemæssige grunde på længere sigt vil være en god idé at sætte ind, og derfor er det for snæversynet, at man fjerner de midler, der skal bruges til at få den her sektor til virkelig at køre, sådan som den fortjener.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er sådan set lidt ked af den måde, miljøministeren henvendte sig til mig på, for jeg har ikke på nogen måde drømt om at ville belære miljøministeren eller noget i den retning, og jeg synes, det er et stilbrud i forhold til den samarbejdsform, vi normalt har.

Det, jeg mente med affaldsafgiften, var, at det, der er problemet, er, at forbrugerne ikke oplever, at de har indflydelse på dette her i tilstrækkeligt omfang – for at sige det rimelig kort. Brugerne har ikke indflydelse på overemballeringen, brugerne har ikke indflydelse på, om der er betalingspligt eller ej, og det betyder, at forbrugerne oplever at stå med alt skramlet og så oven i købet at skulle betale for det. Det mener jeg er kerneproblemet i det her. Det indebærer naturligvis ikke, at man ikke skal have en affaldsafgift, eller at man ikke skal forhøje den. Jeg kan i øvrigt bekræfte, at det var miljøministerens forgænger, der øgede den dramatisk. Det antydede jeg vist også i min tale.

Det er ikke dér, jeg har problemer, jeg siger bare, at vi skal videre. Altså selv om det – om jeg så må sige – var forgængerens, der lavede det, så kunne det jo godt være, at det alligevel kun var nogle skridt på vejen trods alt. Og det, jeg føler er problemet her, er, at hvis vi får alt for stærke afgifter, får vi en forbrugerreaktion i desperation over, at forbrugerne ikke selv har